

נגיעות מפרשת השבוע נצבים

בשבת האחרונה של שנת תשע"ט נקרא בע"ה את פרשת נצבים. יש קשר מאד ברור בין פרשת השבוע למעמד הגדול ולהכנות לקראת השנה החדשה הבאה עלינו בע"ה לטובה ולברכה. בראש השנה נקבל עלינו ונכתיר שוב את הקב"ה בורא עולם, למלך מלכי המלכים ללא כל אופוזיציה. לא נדרש אישור של נשיא... כל אדם יכול להכתיר ולקבל על עצמו את מלכות ה'. זו בדיוק אופציית הבחירה החופשית. לפי הסקרים לרוב עם ישראל חשובה המסורת (גוש רחב ומוצק) הרוב מתכנס בבתי כנסת ומתכוון לשפר את דרכיו. "אתם נצבים היום פלגם, לפני ה' אלקיכם: ראשיכם שבטיכם, זקניכם ושוטריכם, פל, איש ישראל... לעבדך, בכרית ה' אלקיך... אשר ה' אלקיך, פרת עמך היום. למען הקים - אתך היום לו לעם, והוא יהיה-לך לאלקים" בחודש הסליחות והרחמים רגע לפני כניסת השנה החדשה אנו מקבלים תזכורת לברית הנצח שבה הקב"ה זיכה אותנו ועל "המחויבות" שה' לקח על עצמו לדאוג לעם ישראל ולחנך אותו כשהוא לא הולך בתלם. מנגד, יש לנו מחויבות ב"הסכם" ויש לנו את האפשרות של החזרה בתשובה והבחירה בטוב.

הפרשה קצרה מאד, 40 פסוקים של תוכן נשגב מופלא ועמוק ביותר. כל פסוק נדרש בתילי תילים של פרשנויות. "נגיעה" לדוגמא, על הפסוק הידוע והמוכר הנאמר לצד התוכחה כאשר משה נזף בבנ"י על מעשי הכפירה ומוזהירם קשות מפני הפרת הברית עם ה' הוא חותם "הנסתרת ל ה' אלקינו; והנגלת לנו ולבנינו, עד-עולם לעשות, את-פל-דברי התורה הזאת." המפרשים מנסים לפענח מהם "הנסתרת"? פרופ' ליבוביץ מביא שלל פרשנויות יתכן שהכוונה היא שה' יודע על מעשי האדם הנסתרים גם כשהאדם עצמו אינו מודע למעשיו למשמעותם ולחטאיו. אולי הכוונה שאנו חייבים לעבוד את ה' מבלי להבין את משמעות המצוות בבחינת יש דברים נסתרים, לא נבין, לא נדע. תרגום יונתן מפרש – יש עבירות ומעשים שנעשים והם נסתרים מאדם ומהציבור אולם לקב"ה גלוי הכל הוא "יתחשבן" עם החוטאים אולם עבירות שנעשו וידועות לנו חובה עלינו להעמיד לדין את החוטאים / הפושעים. רש"י בפירוש דומה, הקב"ה מרגיע את בנ"י ואומר כביכול שאינו מצפה שנדון חוטאים על הרהורי היחיד שאינו יודעים עליהם אולם בוודאי שעלינו לדון ולבער את הרע הידוע לנו. אם לא נעשה כזאת אזי הציבור ייענש. ר' חיים עטר בעל ה"אור החיים" אומר על הנסתרות ה' לא "יתחשבן" אבל על "הנגלת" יתחשבן "לנו ולבנינו, עד-עולם" כלומר לדורי דורות כמו שנאמר מס' פסוקים קודם "ולא אתכם, לבדכם אנכי, פרת את-הברית הזאת, ואת-האלה, הזאת. כי את-אשר ישנו פה, עמנו עמד היום לפני ה' אלהינו; ואת אשר איננו פה, עמנו היום"

אנו נצבים בפני תחילת שנה חדשה נצבים בבתי הכנסת בתפילות לסליחה ומחילה, לכתובה וחתומה בספרי החיים הבריאיות והפרנסה לטובה. אנו מתפללים "זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר חיים, למענה אלוקים חיים... מי כמוך אב הרחמן, זכר ויצוריו לחיים ברחמים... וכתב לחיים טובים פל בני בריה... בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה, ויגרות טובות ישועות ונחמות נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ושלום" אנו מתפללים לה' שייתן לנו חיים גשמיים טובים אבל צריך לזכור שעלינו לקיים את הצד שלנו בברית לחיות חיים רוחניים טובים בדרך הישר והאמת, שנצל את הזמן נכון למעשים טובים ושנחיה חיים עם משמעות. בסופו של דבר אנו כותבים את "ספר החיים" שלנו ומקווים שזה יהיה ספר טוב עם התחלה אמצע וסוף טוב ואם לא, אז זה הזמן לתקן בכדי שכשיבוא זמננו לעתיד לבוא, שנוכל לקרוא את ספר החיים שלנו ללא כל בושה בפני הורינו וילדינו ושנזכה לקיים את חלקנו בברית ונתברך בחלקו של ה'.

סיוון רהב מאיר הביאה את דברי הרב פרופ' יוסף דב סולובייצ'יק, שמתאר כך: "בשנות ילדותי מדי שנה, בהגיע ערב ראש השנה, הייתה ניכרת על פני המלמד החב"די שלי שמחה גדולה והתרגשות בלתי רגילה. פעם, כאשר ביקש לשתף אותנו, ילדי ה'חדר' בתחושותיו, אמר כך: 'היודעים אתם מה יהיה מחר בלילה? מחר יהיה ליל ההכתרה! (לא של הממשלה החדשה) מחר יונח שוב הכתר על ראשו של הקב"ה, ויודעים אתם מי הוא המניח את הכתר על ראשו? יענקל' החייט ובערל הסנדלר'. במשך השנים דרשתי דרשות הרבה וכתבתי מאמרים ארוכים בנושא ראש השנה, ואף אחד מהם לא גרם לי לחוש באמת את תוכנו העמוק של ראש השנה כפי עשו לי זאת דבריו של אותו מלמד. מדי ראש השנה, כאשר אני מתפלל ואומר: 'מלוך על כל העולם בכבודך', אני נזכר בהתרגשותו התמימה: 'מחר יהיה ליל ההכתרה!' ומתרגש מחדש."

"זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר חיים, למענה אלוקים חיים"

שבת שלום ושנה טובה.